

- 2) obiektom użytkowanym przed dniem wejścia w życie rozporządzenia — w trakcie zakładania ewidencji.
4. JNi nie ulega zmianie w okresie użytkowania obiektu mostowego lub promu.
5. JNi nadawane są dla obiektów mostowych i promów zlokalizowanych w ciągach dróg wszystkich kategorii.
6. Obiekty mostowe przedzielone podłużną szczeliną zarówno w przęsłach, jak i na podporach stanowią w ewidencji oddzielne obiekty mostowe, o ile każdy z wydzielonych obiektów będzie budowlą, stanowiącą całość techniczno-użytkową.”;
- 4) § 7 otrzymuje brzmienie:
- „ § 7. Wprowadza się jednolity sposób lokalizacji w ciągu drogi: elementów drogi, zmian parametrów technicznych drogi, obiektów mostowych, promów, urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem i zabezpieczeniem ruchu i innych urządzeń niezwiązanych z funkcjonowaniem drogi poprzez:
- 1) kilometraż — dla wszystkich kategorii dróg, oraz dodatkowo,
 - 2) system referencyjny — dla dróg krajowych i innych kategorii dróg publicznych, dla których ten system został wprowadzony.”;
- 5) w § 8:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Ewidencję zakłada się i prowadzi dla użytkowanych oraz czasowo wyłączonych z użytkowania odcinków dróg publicznych, obiektów mostowych i promów.
2. Ewidencję prowadzi się na potrzeby zarządzania drogami publicznymi, obiektami mostowymi i promami oraz gromadzenia i przekazywania danych o sieci dróg publicznych.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dokumenty ewidencyjne przechowuje się do czasu rozbiórki, w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego, drogi publicznej, obiektu mostowego lub promu.”;
- 6) w § 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Kartę obiektu mostowego sporządza się i prowadzi w pięciu egzemplarzach osobno dla: mostów, wiaduktów i estakad, gdy rozpiętość teoretyczna przynajmniej jednego z przęseł jest większa niż 20 m lub całkowita długość obiektu jest równa 50 m lub większa.”;
- 7) w § 18:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Dla dróg publicznych, obiektów mostowych i promów użytkowanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zarówno posiadających, jak i nieposiadających ewidencji na podstawie dotychczasowych przepisów, należy założyć ewidencję zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, obejmującą: wykazy dróg, wykazy obiektów mostowych i promów oraz mapy techniczno-eksploatacyjne dróg publicznych — w terminie 72 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2—4.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dla dróg i obiektów mostowych użytkowanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, dla których nie założono ewidencji na podstawie dotychczasowych przepisów w zakresie, o którym mowa w ust. 3, należy założyć ewidencję zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, obejmującą: książki dróg, książki obiektów mostowych i karty obiektów mostowych — w terminie 60 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.”;
- 8) w § 19 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) 36 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia — dla dróg powiatowych i gminnych.”;
- 9) użyte w różnych przypadkach wyrazy „Generalny Dyrektor Dróg Publicznych” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad”.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

z dnia 17 grudnia 2002 r.

w sprawie warunków, trybu i sposobu wydawania zezwoleń na wprowadzenie dotychczas niestosowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej technologii chowu zwierząt

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. Nr 111, poz. 724, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r.

Nr 12, poz. 136, z 2001 r. Nr 3, poz. 21 i Nr 111, poz. 1194 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzenie dotychczas niestosowanej technologii chowu zwierząt, zwanej dalej „technologią chowu”, składa podmiot, który zamierza ją wprowadzić, zwany dalej „wnioskodawcą”.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, zwane dalej „zezwoleniem”, wydaje w drodze decyzji wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.

§ 2. Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu, który opracował technologię chowu;
- 3) określenie miejsca, w którym będzie wprowadzona technologia chowu.

§ 3. 1. Do wniosku wnioskodawca dołącza:

- 1) opis technologii chowu uwzględniający zasady i warunki prowadzenia chowu zwierząt, a w szczególności:
 - a) cele, jakie ma spełniać ta technologia,

- b) gatunek zwierząt objęty tą technologią,
- c) warunki techniczne pomieszczeń, w których będą utrzymywane zwierzęta, oraz warunki mikroklimatyczne tych pomieszczeń,
- d) sposób żywienia i pojenia zwierząt,
- e) wskazanie różnic pomiędzy tą technologią chowu a innymi technologiami chowu dotyczącymi danego gatunku zwierząt stosowanymi dotychczas;

- 2) opinię powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy o zgodności technologii chowu z wymaganiami określonymi w ustawie o ochronie zwierząt.

2. Przed wydaniem zezwolenia wojewoda może zwrócić się do organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, o wydanie opinii o zgodności technologii chowu z wymogami ustawy o ochronie zwierząt.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *J. Kalinowski*

56

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 21 grudnia 2002 r.

w sprawie szczegółowych zasad pobierania, znakowania i przechowywania próbek archiwalnych

Na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady pobierania, znakowania i przechowywania próbek archiwalnych pobieranych do badań z każdej serii wytworzonego środka żywienia.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „próbce pierwotnej” — oznacza to próbkę pobraną jednorazowo i losowo z jednego miejsca w danej serii wytworzonego środka żywienia zwierząt;
- 2) „próbce ogólnej” — oznacza to próbkę otrzymaną w wyniku połączenia wszystkich próbek pierwotnych pobranych z jednej serii wytworzonego środka żywienia zwierząt;

- 3) „próbce zredukowanej” — oznacza to reprezentatywną część próbki ogólnej otrzymaną w wyniku jej podziału.

2. Próbki, o których mowa w ust. 1, służą do przygotowania próbki archiwalnej.

§ 3. 1. Próbki, o których mowa w § 2, pobierają pracownicy upoważnieni przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt, posiadający umiejętności w tym zakresie.

2. Próbki pobiera się w sposób:

- 1) zapewniający uzyskanie próbek posiadających właściwości organoleptyczne, fizykochemiczne i mikrobiologiczne charakterystyczne dla danej serii środka żywienia zwierząt;
- 2) niepowodujący zanieczyszczenia serii środka żywienia zwierząt, z której są pobierane;
- 3) dostosowany do postaci i rodzaju środka żywienia zwierząt oraz wielkości serii, z której są pobierane.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).